

Nieuwsbrief 2

“La Douce France”

Door het raam zien we een prachtig schouwspel van bliksemschichten die bijna angstaanjagende tekeningen in de lucht maken. Na weken van prachtig weer en droogte is er eindelijk regen. Dus nu zitten we binnen en voelen we even de rust om de pen ter hand te nemen.

We hebben een enigszins vertekend beeld gekregen van het weer hier in Valeilles. Dit jaar was de lente extreem mooi. Voor ons heel prettig want de meeste werkzaamheden die op ons to-do lijstje staan vinden buiten plaats. Rien is al enkele weken bezig om een toiletgebouw te bouwen. Een ingewikkelde, tijdrovende en uitdagende klus. Hij is van alle markten thuis: architect, constructeur, timmerman, elektricien, tegelzetter. Alle werkzaamheden voorafgegaan door een “versnelde cursus” van een gast die toevallig kan tegelen of lassen.

metselaar, loodgieter, doet hij zelf. Soms

Saskia omschrijft haar werk als volgt: communicatiemedewerker, poetsvrouw, schoonmaakster, interieurverzorgster (er wordt wat geboend!!) tuin- en klusjesvrouw met als specialiteit trappen reconstrueren.

Ons nieuwe leven lijkt nauwelijks op het oude. We staan om half acht op (iets later dan we gewend waren) en om half negen vertrekt Rien naar “zijn werk”. Hij vertrekt niet met de auto maar op de grasmaaier/trekker met daarachter de aanhanger volgeladen met gereedschap en rijdt de heuvel af richting het toiletgebouw in aanbouw. Saskia begint dan ook aan een van haar klussen.

Tussendoor drinken we samen koffie, lunchen samen en houden vaak rond zes uur op met werken. We nemen dan nog even een duik in het zwembad en luieren een half uurtje in de zon. Tegen achten genieten we van een voedzame maaltijd. TV kijken doen we bijna niet, we staan een beetje buiten de wereld.

Door de inspanning en de stilte slapen we beiden heel goed en vast. Het opstaan geschiedt met het nodige gekreun want alle spieren worden strammer, de handen zijn opgezet en het duurt even voordat de rug gestrekt kan worden.

Wat we hier vooral leren is om door te zetten. De klussen die we doen zijn vaak groter dan aanvankelijk gedacht. Even de trap bij het zwembad onkruid vrij maken en verstevigen wordt na een halve dag bikken in de harde aarde opgewaarderd van een klus van 2 dagen naar een project van een week. Het terras mos vrij maken is begonnen met het gieten van azijn op de tegels en geëindigd in het schrobben van elke tegel met de staal borstel. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Ook het bouwen van het toiletgebouw was aanvankelijk iets te licht ingeschat... maar het wordt nu zo

mooi dat de voldoening alles goed maakt. Flexibel moet je hier ook zijn. Regelmatig loopt de dag compleet anders dan aanvankelijk gedacht. Werkzaamheden worden onderbroken door noodgevallen of andere onverwachte zaken... een gesprongen ondergrondse waterleiding moet opgespoord worden.. internet dat het niet doet.. winkels die om 12 uur dicht gaan terwijl we nog zoveel spullen moeten uitzoeken... reeën in de tuin die je niet wilt storen en gelijk van wilt genieten.

We hebben ook weer veel hulp gehad. Van familieleden die enkele dagen kwamen helpen tot onze vriendenclub nog uit onze Groningen-tijd. In mei kwamen zij met 3 volwassen kinderen hier een week helpen. Boomstammen en takken die her en der verspreid lagen over het terrein werden in handzame stukken gezaagd en omgetoverd tot prachtige houtstapels. De oude abri bij het zwembad werd afgebroken en er kwam een nieuwe voor in de plaats. Onze spullen werden geordend en opgeruimd zodat we niet meer eindeloos hoefden te zoeken naar die ene zaag, schroeven of potlood. En er werd schoongemaakt, veel schoongemaakt.

De grootste klus die we met elkaar verzet hebben is het verspreiden van 50 ton grind dat met 4 vrachtwagens gebracht werd. Daardoor hebben we nu 2 prachtige verharde camperplaatsen, een aangevulde oprijlaan en een fantastische jeu de boules baan.

Voor ons was het ook heerlijk om te merken dat men, eenmaal hier, goed begreep waarom we hier willen wonen. Vooral de rust, de omgeving en natuurlijk ons fantastische uitzicht spreekt iedereen aan. Ook de gîtes en het 'tuinhuisje' vindt men erg leuk en sfeervol.

Inmiddels hebben we ook al een paar keer gasten gehad. Zowel bekenden die een huisje hadden gehuurd als volkomen onbekenden. Iedereen is tot nu toe enthousiast en we krijgen ook steeds meer

lol in de rol van gastheer en -vrouw. Het onzekere gevoel "is het wel goed genoeg" verdwijnt naar de achtergrond en met groeiende trots ontvangen we onze gasten. Ook van de table d'hôtes genieten we. Het is zo leuk om aanvankelijk voor elkaar wildvreemden, zo gezellig met elkaar onder de boom te zien tafelen en plezier hebben. We hebben kortom een heerlijke tijd tot nu toe, met veel ups en enkele downs.

Overheersend is het gevoel dat we hier thuis zijn en hier willen blijven.

Au revoir , Rien en Saskia